NIILO JÄÄSKINEN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2011. március 31.[1]

C-190/10. sz. ügy

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)
kontra
Boys Toys SA
és
Administración del Estado

(A Tribunal Supremo [Spanyolország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Közösségi védjegy — A benyújtás módjai — A 40/94/EK tanácsi rendelet 27. cikke — A kérelem elektronikus benyújtása — A benyújtás napjának, órájának és percének figyelembevétele”

I – Bevezetés

1. Előzetes döntéshozatal iránti kérelmével a Tribunal Supremo (Spanyolország) a közösségi védjegyre vonatkozó „bejelentés napja” fogalmának az értelmezésére irányuló kérdést terjeszt a Bíróság elé. A Tribunal Supremo azt szeretné megtudni, hogy a 40/94/EK rendelet[2] 27. cikkének alkalmazása céljából figyelembe lehet-e venni a kérelem benyújtásának napján kívül a benyújtás óráját és percét annak érdekében, hogy a közösségi védjegy elsőbbségére hivatkozni lehessen.

II – Jogi háttér

A – *A nemzetközi jog*

2. Az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-i Párizsi Egyezmény[3] (a továbbiakban: Párizsi Uniós Egyezmény) 4. cikkének A. pontja a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azt, aki […] gyári vagy kereskedelmi védjegyet az unió egyik országában szabályszerűen bejelent […] az alább meghatározott határidőkön belül elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy bejelentését a többi országban megtegye.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — A 2009. április 13-án hatályba lépett, a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelettel (egységes szerkezetbe foglalt változat) (HL L 78., 1. o.) hatályon kívül helyezett, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.). Figyelembe véve az alapügy tényállásának időpontját, az értelmezésre vonatkozó jelen kérelem a 40/94 rendeletre utal.

3 — Az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-i Párizsi Egyezmény a következő címen érhető el: http://www.wipo.int/treaties/fr/ip/paris/trtdocs_wo020.html.

(2) Elsőbbségi jog alapítható olyan bejelentésre, amely az unió bármelyik országának nemzeti jogszabálya vagy az unió országai között kétoldalú vagy többoldalú szerződés értelmében szabályszerű hazai bejelentésnek számít.

(3) Szabályszerű hazai bejelentésnek kell tekinteni azt a bejelentést, amely elégséges annak megállapítására, hogy a kérelmet a szóban forgó országban melyik napon terjesztették elő, függetlenül a kérelem további sorsától."

3. A Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkének C. pontja értelmében:

„(1) A fent említett elsőbbségi határidő […] ipari mintáknál, valamint gyári vagy kereskedelmi védjegyeknél hat hónap.

(2) E határidők az első bejelentés benyújtása napján kezdődnek; a benyújtás napja nem számít be a határidőbe.

(3) Ha a határidő utolsó napja abban az országban, amelyben az oltalmat igénylik, törvényes munkaszüneti nap vagy olyan nap, amelyben a hivatal nem fogad el bejelentéseket, a határidő az azt követő legközelebbi munkanapon jár le."

B – *Az uniós jog*

4. Az 40/94 rendeletnek „A tanúsítvány joghatásai" című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

a) az a korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »korábbi védjegy«:

a) a következőkben felsorolt minden olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja – ha ennek helye van –, figyelembe véve az igényelt elsőbbségek napját:

   i. közösségi védjegy;

   ii. valamely tagállamban, illetve – Belgium, Hollandia és Luxemburg esetében – a Benelux Védjegyhivatalnál lajstromozott védjegy;

   iii. nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;

b) az a) albekezdésben említett védjegy lajstromozására irányuló bejelentés, feltéve, hogy annak alapján a védjegyet lajstromozzák;

c) az olyan védjegy, amely a Párizsi [Uniós] Egyezmény 6bis cikke értelmében a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban vált a tagállamok bármelyikében közismertté.”

5. A 40/94 rendeletnek „A bitorlásra vonatkozó nemzeti jogszabályok kiegészítő alkalmazása” című 14. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a közösségi védjegyoltalom joghatásait kizárólag e rendelet rendelkezései szabályozzák.

6. A 40/94 rendelet 26. cikkének (1) bekezdése előírja azokat a kellékeket, amelyeket a közösségi védjegybejelentésnek tartalmaznia kell, amelyek között a következők szerepelnek: a) a lajstromozás iránti kérelem, b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatok, c) az áruk és szolgáltatások jegyzéke, amelyekre a lajstromozást kérik és d) a megjelölés. Az említett cikk (2) bekezdése kimondja, hogy a közösségi védjegybejelentésért bejelentési díjat kell fizetni.

7. A 40/94 rendeletnek „A bejelentés napja” című 27. cikke a következőképpen szól:

„A közösségi védjegybejelentés bejelentési napja az a nap, amelyen a bejelentő által a Hivatalnál [OHIM-nál], illetve – az e hivataloknál történő benyújtás esetén – a tagállam központi iparjogvédelmi hivatalánál vagy a Benelux Védjegyhivatalnál benyújtott iratok tartalmazzák a 26. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat, feltéve hogy a bejelentés díját az említett iratok benyújtásától számított egy hónapon belül megfizetik.”

8. Ugyanezen rendelet 29. cikke értelmében az elsőbbségi jog az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül alkalmazandó. Elsőbbségi jog alapítható minden olyan bejelentésre, amely a bejelentés helye szerinti állam nemzeti jogszabálya, kétoldalú vagy többoldalú szerződése értelmében szabályszerű nemzeti bejelentésnek számít. Szabályszerű nemzeti bejelentés az a bejelentés, amely elégséges annak megállapítására, hogy azt melyik napon nyújtották be, függetlenül a bejelentés további sorsától.

9. A rendelet 32. cikke előírja, hogy azt a közösségi védjegybejelentést, amelynek bejelentési napját elismerték, a tagállamokban azonos hatályúnak kell tekinteni egy szabályos nemzeti bejelentéssel, adott esetben a szóban forgó közösségi védjegybejelentésre igényelt elsőbbség megtartása mellett.

10. A 40/94 rendelet „Alkalmazandó jog” című 97. cikke így szól:

„(1) A közösségi védjegybíróság e rendelet rendelkezéseit alkalmazza.

(2) Minden olyan kérdésben, amelyről e rendelet nem rendelkezik, a közösségi védjegybíróság nemzeti jogát alkalmazza, nemzetközi magánjogát is ideértve.

(3) Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, a közösségi védjegybíróság a székhelye szerinti államnak azokat az eljárási szabályait alkalmazza, amelyek irányadók a nemzeti védjegyekkel összefüggő azonos tárgyú perekben.”

11. A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendeletnek[4] „A bejelentés benyújtása” című 5. szabálya a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Hivatal [OHIM] a bejelentés iratain feltünteti az átvétel napját és a bejelentés ügyszámát. A Hivatal [OHIM] a bejelentő számára haladéktalanul átvételi elismervényt állít ki, amelynek tartalmaznia kell legalább a bejelentés ügyszámát, a megjelölés ábrázolását, leírását vagy egyéb azonosítását, az iratok típusát és számát, valamint átvételük napját.”

4 — HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.

C – *A nemzeti jog*

12. A védjegyekről szóló, 2001. december 7-i 17/2001. törvény (Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas, a BOE 2001. december 8-i 294. száma, 45579. o.; a továbbiakban: a védjegyekről szóló 17/2001. törvény) 6. cikkének (2) bekezdése a következőképpen határozza meg azt, hogy mit kell korábbi védjegyek alatt érteni:

„a) olyan lajstromozott védjegy, amelynek a bejelentési napja, vagy amely esetében a lajstromozás iránti kérelem elsőbbségének a napja korábbi, mint az elbírálásra benyújtott kérelem időpontja, és amely a következő kategóriákba tartozik: i. spanyol védjegyek; ii. Spanyolországra kiterjedő hatályú nemzetközi lajstromozás tárgyát képező védjegyek; iii. közösségi védjegyek;

b) olyan lajstromozott védjegy, amelynek a jogosultja a közösségi védjegyről szóló rendeletnek megfelelően jogszerűen igényel szenioritást az a) pont i. és ii. alpontjában említett védjegyek valamelyikével szemben még akkor is, ha ezen utóbbi védjegy lemondás vagy megszűnés tárgyát képezte;

c) az a) és b) pontban említett védjegy bejelentése, feltéve hogy a lajstromozását megerősítették;

d) olyan nem lajstromozott védjegy, amely a bejelentés napján vagy az elbírálás alatt álló védjegybejelentés elsőbbségének napján a Párizsi Uniós Egyezmény 6bis. cikke értelmében véve »közismert« Spanyolországban.”

13. Az említett törvénynek „A bejelentés benyújtása” című 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A lajstromozás iránti kérelmet az Autonóm Közösség azon illetékes szervénél kell benyújtani, amelynek területén a bejelentő lakóhelye, székhelye, telephelye vagy tényleges kereskedelmi központja található. […]

[…]

(6) A kérelem kézhezvételére illetékes szerv a kérelem kézhezvételekor a kérelmet bejelentési számmal látja el, és megállapítja annak benyújtása napját és óra/perc pontossággal meghatározott pontos idejét, a rá vonatkozó szabályozásban megállapított formában.”

14. A védjegyekről szóló 17/2001. törvény 12. cikke, amely meghatározza azokat az alaki kellékeket, amelyeknek a bejelentésnek meg kell felelnie, a következőképpen szól:

„(1) A lajstromozás iránti kérelemnek legalább a következőket kell tartalmaznia: a védjegy lajstromozására irányuló kérelem, a bejelentő neve, a lajstromoztatni kívánt megjelölés, azon áruk és szolgáltatások jegyzéke, amelyek tekintetében a védjegy lajstromozását kérik.”

15. A védjegyekről szóló 17/2001. törvény 13. cikke kimondja:

„(1) A kérelem benyújtásának napja az az időpont, amikor az illetékes szerv a 11. cikkben foglaltaknak megfelelően kézhez veszi azokat az iratokat, amelyek tartalmazzák a 12. cikk (1) bekezdésében foglalt adatokat.

(2) A postán feladott kérelem benyújtásának napja az az időpont, amikor az említett postahivatal átveszi azokat az iratokat, amelyek tartalmazzák a 12. cikk (1) bekezdésében foglalt adatokat, amennyiben azokat ajánlott levélként, tértivevénnyel adják fel, a kérelem kézhezvételére illetékes szervnek címezve. A postahivatal rögzíti a bejelentési kérelem feladásának napját és óra/perc pontossággal meghatározott pontos idejét.

(3) Ha az előző bekezdésekben említett közigazgatási szervek vagy egységek valamelyike nem rögzíti a kérelem kézhezvételekor annak pontos idejét óra pontossággal, akkor azt a tárgynap utolsó órájában beadottnak kell tekinteni. Ha a kérelem benyújtásakor nem percnyi pontossággal rögzítik annak pontos idejét, akkor azt a tárgyóra utolsó percében beadottnak kell tekinteni. Amennyiben a kérelem benyújtásának nem rögzítik sem az óráját, sem a percét, akkor a kérelmet a tárgynap utolsó órájának utolsó percében beadottnak kell tekinteni."

III – Az alapügy, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés és a Bíróság előtti eljárás

16. A Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (a továbbiakban: Génesis) elektronikus úton két védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (a továbbiakban: OHIM) a következő közösségi védjegyek lajstromozása iránt: a 3543361 sz. RIZO szóvédjegy a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: nizzai osztályozás) szerinti 16., 28., 35. és 36. osztályok tekintetében, és a 3543386 sz. RIZO, EL ERIZO szóvédjegy az említett osztályozás szerinti 16., 35. és 36. osztályok tekintetében.

17. A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékok fényében e két közösségi védjegy elektronikus bejelentésének az OHIM-hoz történő továbbítása [5] 2003. december 12-én délelőtt 11 óra 52 perckor, illetve 12 óra 13 perckor történt.

18. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az is kiderül, hogy a Pool Angels Tomas SL nevű társaság ugyanazon a napon, 2003. december 12-én 17 óra 45 perckor az Oficina Española de Patentes y Marcasnál (spanyol védjegyhivatalnál) (a továbbiakban: OEPM) kérelmezte a 2571979-3. sz. RIZO'S szóvédjegy spanyolországi lajstromozását a nizzai osztályozás szerinti 28. osztály tekintetében.

19. A Génesis felszólalt a fent említett RIZO'S nemzeti védjegy lajstromozásával szemben a 3543361. sz. RIZO és a 3543386. sz. RIZO, EL ERIZO közösségi védjegyekre alapított elsőbbségi jogára való hivatkozással.

20. Az OEPM 2004. december 9-i határozatában elutasította a felszólalást, megállapítva, hogy a hivatkozott védjegyek nem élveznek elsőbbséget a bejelentett védjegyhez képest, és lajstromozta a RIZO'S védjegyet.

21. A Génesis panaszt nyújtott be, és kérte, hogy az OEPM állapítsa meg a közösségi védjegyeinek az elsőbbségét azon az alapon, hogy e közösségi védjegyek lajstromozása iránti kérelmeket 2003. december 12-én elektronikus formában nyújtották be, és ebből a szempontból ezt az időpontot kell figyelembe venni.

22. Az OEPM 2005. június 29-i határozatában elutasította e panaszt, hangsúlyozva azt, hogy a panaszos közösségi védjegyei bejelentésének a napja későbbi a RIZO'S spanyol védjegy bejelentésének napjánál, mivel a 40/94 rendelet 27. cikke alapján a közösségi védjegyek bejelentésének napját csak 2004. január 7-én rögzítették.

23. A Génesis által az ezen utóbbi határozattal szemben benyújtott kereset tárgyában eljáró, a Tribunal Superior de Justicia de Madrid közigazgatási peres ügyekkel foglalkozó tanácsának második osztálya a 2008. február 7-i ítéletben megerősítette a RIZO'S bejelentett spanyol védjegy lajstromozásának megalapozottságát. E bíróság úgy vélte, hogy a felszólalásban hivatkozott közösségi védjegyek bejelentésének napja az iratok tényleges beterjesztésének napja, és nem 2003. december 12-e, a kérelem elektronikus úton történő benyújtásának a napja.

5 — És nem annak OHIM általi kézhezvétele vagy nyilvántartásba vétele.

24. A 2007. február 7-i ítélettel szemben benyújtott fellebbezésében a Génesis vitatja először is a Tribunal Superior de Justicia de Madridnak a közösségi védjegyek bejelentésének napjára vonatkozó értelmezését, és jelzi, hogy a 40/94 rendelet 26. és 27. cikkének helyes értelmezése alapján a bejelentések benyújtásának napját azon napnak kellene tekinteni, amelyen azokat az OHIM-hoz továbbították, és az megkapta azokat, vagyis 2003. december 12. Másodszor a Génesis úgy véli, hogy a Tribunal Superior de Justicia de Madrid azáltal, hogy nem ismerte el a 3543361. sz. RIZO és a 3543386. sz. RIZO, EL ERIZO közösségi védjegyek elsőbbségét, megsértette a védjegyekről szóló 17/2001. törvény 6. cikkének (2) bekezdését, amely az a) és c) pontban előírja, hogy elsőbbséget élveznek azok a közösségi védjegybejelentések, amelyek benyújtásának a napja korábbi, mint az OEPM-nél benyújtott lajstromozás iránti kérelmek.

25. A Tribunal Supremo megállapítja, hogy a 40/94 rendelet 27. cikke azáltal, hogy előírja, hogy a közösségi védjegybejelentés benyújtásának napja az a nap, amelyen e bejelentést az OHIM-nál vagy az e rendelkezésben említett hivataloknál benyújtják, egyáltalán nem állapítja meg a bejelentések rangsorát, amennyiben azok ugyanazon a napon történnek. Márpedig a Spanyolországban a védjegyek elsőbbségét azokban az esetekben meghatározó kritérium szerint, amelyekben a bejelentések benyújtásának a napja egybeesik, az előnyben részesítés az OEPM-nél történő benyújtás órájának és percének a figyelembevételével történik.

26. Ilyen körülmények között a Tribunal Supremo úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„A [40/94] rendelet 27. cikkét lehet-e úgy értelmezni, hogy valamely védjegy lajstromozása iránt az OHIM-hoz benyújtott kérelem benyújtásának időpontjánál figyelembe lehet-e venni azok óra/perc pontossággal meghatározott pontos idejét is, nem csak a napját, amennyiben ez utóbbi megállapítható, annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani az időbeli elsőbbséget valamely ugyanezen a napon bejelentett nemzeti védjeggyel szemben, ha az ezen utóbbi védjegy lajstromozását szabályozó nemzeti jogszabály relevánsnak tekinti a benyújtás pontos idejét is?”

27. A Bíróság Hivatala az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet 2010. április 16-án vette nyilvántartásba. Írásbeli észrevételeket a Génesis, a spanyol, az olasz és a görög kormány, valamint az Európai Bizottság terjesztett elő.

IV – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

A – *A védjegyek rendszerével kapcsolatos általános észrevételek*

28. Előzetesen rá szeretnék mutatni a védjegyek rendszerének jellegzetességére, vagyis egyrészt annak a természetéből fakadó nemzetközi terjedelmére, és másrészt annak szükséges területi korlátaira. Ezenkívül figyelembe kell venni a védjegyoltalom különböző rendszereinek a fennállását, amelyekhez az uniós védjegyoltalom rendszere is tartozik. [6]

29. A védjegy jellemző vonásai már a Párizsi Uniós Egyezmény megkötése körüli munkálatokból kitűnne. [7] Az ipari tulajdon oltalmára alkalmazandó rendszer meghatározásával kapcsolatban az első, egy egységes szupranacionális jogszabály elfogadásából álló javaslatot mint utópisztikusat és irreálisat elutasították. Igazságtalannak tartották a második, olyan kollíziós szabályok elfogadására irányuló javaslatot, miszerint a találmány vagy a védjegy lajstromozása szerinti származási ország jogát kellene

6 — Müller, B. K., *Multinational Trademark Registration Systems*, Bern 2002.

7 — Hangsúlyozni kell, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) tizenkettedik preambulumbekezdése alapján a Közösség minden tagállamára kötelező érvényű az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi [Uniós] Egyezmény, így az említett irányelv rendelkezéseinek teljes mértékben meg kell felelniük a Párizsi [Uniós] Egyezmény rendelkezéseinek.

alkalmazni. Az Egyezmény 2. cikkének megfelelően annak megalkotói tehát egy harmadik, a nemzeti bánásmód elvére vonatkozó javaslat mellett döntöttek.[8] A területiség elve (*lex loci protectionis*) alapján a védjegyoltalom jogi hatálya azon állam területére korlátozódik, amelyben az oltalom alatt áll.[9]

30. Az uniós jogban a védjegyjog a tisztességes verseny rendszerének egyik alapvető eleme. E rendszerben minden egyes vállalkozásnak abból a célból, hogy egy ügyfélkört az árui vagy szolgáltatásai minőségén keresztül magához kössön, módjában kell, hogy álljon olyan megjelölések védjegyként történő lajstromoztatása, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy az összetévesztés esetleges veszélye nélkül megkülönböztessék ezen árukat és szolgáltatásokat a máshonnan származó áruktól és szolgáltatásoktól.[10]

31. A jogszabályok védjegyjog területén történő harmonizációja kettő, párhuzamosan alkalmazott, azonban több tekintetben kapcsolódó szövegre támaszkodik. Egyrészt a közösségi védjegy rendszeréről, vagyis a 40/94 rendeletben előírt ipari tulajdonjogról van szó, amely rendelet bevezette az egységes, az Unió egész területén alkalmazandó védjegyjogot. Másrészt az uniós jogalkotó a 89/104 irányelven keresztül megkísérelte a nemzeti jogszabályok közelítését, anélkül azonban, hogy érintené a területiség elvét, vagyis valamely védjegy jogi hatályának és a szóban forgó tagállam területének az összekapcsolását.

32. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a 40/94 rendelet ötödik preambulumbekezdése alapján a védjegyekre vonatkozó közösségi szabályozás nem lép a tagállamok védjegyekre irányadó jogszabályainak helyébe. A nemzeti védjegyek fennállnak, mivel szükségesnek minősülnek azon vállalkozások számára, amelyek nem döntenek a védjegyük uniós szintű oltalma mellett.[11]

33. A közösségi védjegy tehát kiegészíti a nemzeti oltalmi rendszereket. Amint a 89/104 irányelv első és harmadik preambulumbekezdéséből kitűnik, ezen irányelvnek a célja a részleges harmonizáció, amely azokra a nemzeti jogszabályi rendelkezésekre korlátozódik, amelyek a belső piac működését a legközvetlenebbül érintik.[12]

34. A védjegyek oltalmát tehát az Unión belül több oltalmi rendszer párhuzamos fennállása jellemzi, ami a védjegybejelentések számának többszöröződéséhez, és amint látni fogjuk, kivételes esetekben egyidejű érvényes lajstromozások fennállásához vezethet.

B – *A védjegy uniós jogban történő lajstromozásáról és bejelentésének napjáról*

35. A közösségi védjegy lajstromozására tekintettel a 40/94 rendelet rendelkezései az említett védjegy bejelentéséhez különböző szempontból következményeket kapcsolnak.

8 — Beier, F.-K., „One Hundred Years of International Cooperation – The Role of the Paris Convention in the Past, Present and Future”, *International Review of Industrial Property and Copyright Law*, 15. kötet, 1–6. szám/1984., 1. o.

9 — Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, Institut de Recherche en Propriété intellectuelle Henri-Desboi, 2007. évi 8. szám. Lásd e tekintetben Trstenjak főtanácsnok C-482/09. sz. Budějovický Budvar (a Bíróság előtt folyamatban lévő) ügyre vonatkozó indítványának 50. és azt követő pontjait.

10 — Lásd ebben az értelemben a C-517/99. sz., Merz & Krell ügyben 2001. október 4-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-6959. o.) 21. és 22 pontját; a C-206/01. sz. Arsenal Football Club ügyben 2002. november 12-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-10273. o.) 47. és 48. pontját; a C-228/03. sz., Gillette Company és Gillette Group Finland ügyben 2005. március 17-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-2337. o.) 25. pontját; a C-412/05. P. sz., Alcon kontra OHIM ügyben 2007. április 26-án hozott ítélet (EBHT 2007., I-3569. o.) 53. és 54. pontját, valamint a C-48/09. P. sz., Lego Juris kontra OHIM ügyben 2010. szeptember 14-én hozott ítélet (EBHT 2010., I-8403. o.) 38. pontját.

11 — Bonet, G., „La marque communautaire”, *Revue trimestrielle de droit européen*, 1. szám, (1995.), 59. o.

12 — E korlátozás illusztrálása céljából lásd Cruz Villalón főtanácsnok C-96/09. P. sz., Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar, a Bíróság előtt folyamatban lévő ügyre vonatkozó indítványának 79. pontját. Ezenkívül a Bíróság már határozott úgy, hogy a részleges harmonizáció nem zárja ki többek között azon nemzeti jogszabályi rendelkezések teljes harmonizációját, amelyek a belső piac működését a legközvetlenebbül érintik. Lásd a C-355/96. sz. Silhouette International Schmied ügyben 1998. július 16-án hozott ítélet (EBHT 1998., I-4799. o.) 23. pontját és a C-40/01. sz. Ansul-ügyben 2003. március 11-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-2439. o.) 27. pontját.

36. Először is a 40/94 rendelet 46. cikkének megfelelően a védjegy oltalma a bejelentés napjától számított tíz évig tart. Másodszor, amint a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjából kitűnik, az ugyanezen rendelet 27. cikkben megállapított bejelentési nap határozza meg valamely védjegy másikkal szembeni elsőbbségét.[13] Harmadszor a bejelentés napja irányadó valamely védjegy megkülönböztető képességének az értékeléséhez, amely képességet a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében a védjegybejelentést megelőző használat révén lehet megszerezni. Végül a lajstromozás iránti kérelem benyújtásának az időpontja szerepet játszik a védjegy feltétlen törlése okai meghatározásának a keretében a bejelentő 40/94 rendelet 51. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett rosszhiszeműsége fennállásának a megállapításában.[14]

37. Ebből következik, hogy a bejelentés napjának pontos meghatározása a közösségi védjegyrendszer alkotóelemének minősül. Amennyiben a jelen előzetes döntéshozatalra utalás a 40/94 rendelet 27. cikke értelmének és hatályának a meghatározására irányul, mindenekelőtt meg kell határozni a „bejelentés napja” e rendelkezés értelmében vett fogalmának a természetét.

38. Előzetesen meg kell állapítani, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény nem tartalmaz a bejelentés feltételeire vonatkozó anyagi szabályokat, azonban 4. cikke A. pontjának (2) bekezdésében előírja, hogy a bejelentések szabályosságát az unió bármelyik országának nemzeti jogszabálya vagy az unió országai közötti kétoldalú vagy többoldalú szerződés értelmében határozzák meg. Ugyanis, míg az említett Egyezmény megállapítja, hogy a szerződő államok uniót alkotnak az ipari tulajdon oltalma érdekében, ugyanezen Egyezmény több olyan rendelkezést is tartalmaz, amelyek az említett államokat arra kötelezik, hogy alkossanak jogszabályokat az ipari tulajdon területén, vagy amelyek arra felhatalmazzák őket.[15]

39. Ezzel szemben a 40/94 rendelet tartalmaz egy különös, a közösségi védjegybejelentés feltételeit szabályozó rendelkezést. Az említett rendelet 27. cikke értelmében ugyanis a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja az a nap, amelyen a bejelentő által a Hivatalnál [OHIM-nál], illetve – az e hivataloknál történő benyújtás esetén – a tagállam központi iparjogvédelmi hivatalánál vagy a Benelux Védjegyhivatalnál benyújtott iratok tartalmazzák a 26. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat, feltéve hogy a bejelentés díját az említett iratok benyújtásától számított egy hónapon belül megfizetik.[16]

40. A 40/94 rendelet 27. cikkéből kitűnik tehát, hogy az említett rendelkezés nem tartalmaz semmiféle kifejezett utalást a tagállamok jogára.

41. E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a közösségi jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az Európai Unió egészében önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve a rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját.[17]

42. Valamely közösségi védjegy lajstromozásának keretében a korábbi nemzeti védjegyek lajstromozását figyelembe kell venni olyan releváns jogi tényként, amelyhez az uniós szabályozás meghatározott jogi következményeket kapcsol.

13 — A bejelentés napja irányadó tehát a 40/94 rendelet 8. cikke értelmében vett „korábbi védjegy”, valamint azon védjegyek meghatározása céljából, amelyek bejelentésének a napja korábbi a védjegybejelentés napjánál (a 89/104 irányelv 4. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja alapján).

14 — Lásd e tekintetben a C-529/07. sz. Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben 2009. június 11-én hozott ítéletet (EBHT 2009., I-4893. o.).

15 — Bodenhausen, G. H. C., *Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle*, BIRPI, 1969., 11. o.

16 — Meg kell jegyezni, hogy az egyetlen, a védjegy származási országban történő lajstromozásán alapuló nemzetközi bejelentés elvét a nemzetközi védjegyekről szóló, 1891. április 14-i Madridi Megállapodás és az 1989. június 27-i Madridi Jegyzőkönyv vezette be. Lásd Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, 7. o.

17 — Lásd *ex multis* a C-245/00. sz. SENA-ügyben 2003. február 6-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-1251. o.) 23. pontját és a C-467/08. sz. Padawan-ügyben 2010. október 21-én hozott ítélet (EBHT 2010., I-10055. o.) 32. pontját.

43. Ebből következik, hogy az OHIM se nem köteles magáévá tenni a származási ország védjegyügyekben illetékes hatóságának követelményeit és értékelését, se nem köteles a bejelentett védjegyet csupán a nemzeti szabadalmi és védjegyhivatalok lajstromozásról szóló határozatainak a fennállása miatt lajstromozni. [18]

44. Következésképpen úgy vélem, hogy a védjegyre vonatkozó „bejelentés napja” fogalmának meghatározása kizárólag az uniós jog által szabályozott kérdés, amely uniós jog e tekintetben figyelembe veszi a releváns nemzetközi megállapodásokat. Amennyiben a 40/94 rendelet nem adja meg a „bejelentés napja” kifejezés jogi meghatározását, annak terjedelmét és jelentését az említett rendeletben kell keresni.

C – *A bejelentés alapügy keretében történő benyújtásának napjáról*

45. A kulcskifejezés jelen eljárás érdekében történő elemzésének megkezdése előtt meg kell említenem az előzetes döntéshozatalra utaló határozat olvasása közben felmerült azon bizonytalanságot, amely mintha körbevenné az alapügy központi ténybeli elemét, vagyis a szóban forgó védjegyek bejelentése benyújtása napjának a meghatározását. [19]

46. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis kitűnik, hogy a RIZO és a RIZO, EL ERIZO közösségi szóvédjegyek mindkét bejelentése az OHIM-nál 2003. december 12-én, elektronikus úton történt. A kérdést előterjesztő bíróság azonban azt kérdezi, hogy az elektronikus továbbítás ezen időpontját kell-e a közösségi védjegy bejelentése irányadó napjának tekinteni.

47. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis kitűnik, hogy a Génesis által az OEPM vitatott határozatával szemben benyújtott keresetet a Tribunal Superior de Justicia de Madrid alapvetően azzal az indokkal utasította el, hogy a felszólalásban hivatkozott közösségi védjegyek bejelentésének napja 2004. február 7., vagyis az iratok tényleges benyújtásának a napja, és nem 2003. december 12., a bejelentés elektronikus úton történő benyújtásának a napja volt.

48. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az OHIM a felhasználók számára elektronikus bejelentési szolgáltatást („e-filing”) nyújt, lehetővé téve számukra a közösségi védjegybejelentések online történő benyújtását. E szolgáltatás több előnnyel is jár, amelyek között szerepel a benyújtás 40/94 rendelet 27. cikke értelmében vett napjának a biztosítása.

49. E rendelkezés szövegére tekintettel meg kell állapítani, hogy a bejelentés elektronikus úton történő, a 40/94 rendeletben megkövetelt iratok kíséretében történő és a díj egy hónapon belül történő kifizetésével járó benyújtásának napját az említett rendelet 27. cikke értelmében vett benyújtási napnak kell tekintetni. Az OHIM ugyanis biztosítja az érintettek számára a megkövetelt iratok csatolásához szükséges műszaki eszközöket. [20]

50. Ezzel szemben a lajstromozás iránti kérelem pusztán elektronikus úton történő benyújtása esetén, amelyet nem követ a megkövetelt iratok benyújtása, a bejelentés 40/94 rendelet 27. cikke értelmében vett napja az lesz, amelyen az OHIM-hoz valamennyi megkövetelt iratot ténylegesen benyújtottak. Az említett bejelentés elektronikus úton történő benyújtásához képest egy későbbi időpontról van tehát szó.

18 — Lásd ebben az értelemben a C-238/06. P. sz., Develey kontra OHIM ügyben 2007. október 25-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-9375. o.) 71–73. pontját és a T-395/08. sz., Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (egy csokoládényúl formája) ügyben 2010. december 17-én hozott ítéletet.

19 — Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés nem tartalmaz ezzel kapcsolatban egyértelmű kijelentést, és a Génesis által benyújtott észrevételek a ponton kétértelműek. Írásbeli észrevételeiben egyedül a Bizottság nyújtott be olyan mellékleteket, amelyek azon nézet mellett szólnak, miszerint a bejelentés napja 2003. december 12.

20 — Lásd: http://oami.europa.eu/help/html/help_fr.html. Úgy tűnik, hogy az OHIM hivatalosan nem veszi nyilvántartásba a védjegybejelentés óráját és percét. Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság által ezzel kapcsolatban benyújtott megállapítások nem az OHIM által nyilvántartásba vett adatokon alapulnak. Ugyanis sem a Közösségi Védjegyértesítő (http://oami.europa.eu/bulletin/ctm/ctm_bulletin_en.htm), sem az OHIM adatbankja (CTM online) nem említi a benyújtás óráját vagy percét.

51. Ezért a 40/94 rendelet 27. cikke értelmében vett „bejelentés napja” kifejezés alkalmazása céljából a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a Génesis mely napon nyújtotta be ténylegesen a lajstromozás iránti kérelmei céljából megkövetelt iratok összességét, és ezután mely napon fizette ki a díjat.

52. Csak e szempont vizsgálata után érdemes rátérni az előterjesztő bíróság által hivatkozott konkrétabb időbeli szempontokra.

D – *Az óra és perc 40/94 rendelet értelmében vett „benyújtás napja” fogalmának az alkalmazása keretében történő figyelembevételéről*

53. Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy a 40/94 rendelet 27. cikkének alkalmazása céljából figyelembe lehet-e venni a lajstromozás iránti kérelem benyújtásának óráját és percét, mivel e tényezők hozzájárulhatnak egy olyan nemzeti védjeggyel szembeni esetleges elsőbbség meghatározásához, amelynek a lajstromozását ugyanazon a napon kérelmezték. A spanyol jog a bejelentés napjai egybeesésének ilyen esetében ugyanis a védjegyek elsőbbségét a benyújtás órája és perce alapján állapítja meg.

54. E kérdés tehát az elsőbbség elvével foglalkozik, amelynek értelmében egy korábbi jog lehetővé teszi az ezzel ütköző valamennyi későbbi megjelöléssel szembeni felszólalást.[21] A nemzeti jog alapján a Génesis által indított felszólalási eljárás így annak megállapítására irányul, hogy mindkét közösségi védjegye a nemzeti jog értelmében vett „korábbi védjegy”, amely nemzeti jog átveszi a korábbi jog 40/94 rendeletben említett fogalmát.[22]

55. A „bejelentés napja” fogalma terjedelmének a jelen eljárás keretében észrevételeket benyújtó felek által javasolt elemzése jelentősen eltér egymástól. A spanyol és olasz kormányhoz, valamint a Bizottsághoz hasonlóan azon a véleményen vagyok, hogy a közösségi védjegybejelentés órája és perce nem minősül releváns elemnek a 40/94 rendelet 27. cikkének az alkalmazása során. Nekem ugyanis úgy tűnik, hogy a „bejelentés napja” kizárólag a „polgári napra”utal. Ezen utóbbi fogalom véleményem szerint megfelel az éjféltől éjfélig tartó, a Gergely-naptárnak megfelelő hónap és év számát viselő naptári napnak, valamint a más naptári rendszerekben szereplő megfelelő napnak.[23] Egy polgári nap tehát lehet ugyanaz a valós időnek az időzónák miatti változásai ellenére.[24]

56. Több tényező szól véleményem szerint ezen értelmezés mellett.

57. Először is utalok arra, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény rendszere, amelynek valamennyi tagállam tagja, számítási alapegységként egy egységes vagy polgári napként értendő időpontot fogadott el. Valamely benyújtás szabályosságát ugyanis csak e tényezőre tekintettel értékelik. Az említett benyújtást megvalósítottnak tekintik, amint azon ország jogszabályainak megfelelően, amelyben az történt,

21 — A védjegyekről szóló 17/2001. sz. törvény 6. cikke alapján nem lajstromozhatók azok a megjelölések, amelyek azonosak egy korábbi védjeggyel, vagy ha fennáll az összetévesztés veszélye. Lásd a 89/104 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkének (1) bekezdését.

22 — Lásd a 40/94 rendelet 8. cikkének (2) bekezdését.

23 — Lásd e tekintetben az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 51. o.) 4. cikkének (2) bekezdését, amelyből kitűnik, hogy a Tanács és a Bizottság jogi aktusai vagy az azokban foglalt egyes rendelkezések, amelyek hatálybalépésére, érvényességére és alkalmazására egy adott időpontot határoztak meg, az erre az időpontra eső nap első órájának kezdetekor következnek be. Lásd az Elsőfokú Bíróság T-146/00. sz., Ruf és Stier kontra OHIM („DAKOTA” ábrás védjegy) ügyben 2001. június 20-án hozott ítéletének (EBHT 2001., II-1797. o.) 23., 27. és 55. pontját).

24 — Mint például az Újév egész világon való ünneplése.

valamely bejelentést a formai követelmények betartásával benyújtottak, és még ha e bejelentés formáját tekintve hiányos vagy hibás is, az elegendő a bejelentés napjának a megállapításához. [25]

58. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy e számítási alapegység bevezetése szorosan kapcsolódott a Párizsi Uniós Egyezmény által elfogadott úgynevezett „egyezmény szerinti elsőbbséghez", amelynek értelmében, amennyiben valaki a saját származási országában tett védjegybejelentést követő hat hónapon belül védjegyét egy másik országban bejelenti, ez utóbbiban a származás országában megszerzett elsőbbségi nappal rendelkezik. [26] Az említett Egyezmény 4. cikke C. pontjának (2) bekezdése alapján ugyanis a hat hónapos határidő az első bejelentés benyújtása napján kezdődik, és a benyújtás napja nem számít bele a határidőbe. Következésképpen a benyújtás órája és perce nem releváns az elsőbbség napjának a számítása szempontjából. [27]

59. A 40/94 rendelet olyan saját szabályokat tartalmaz, amelyek az Egyezmény rendszerét követve a 29. cikkben megállapítják az elsőbbség elvét, amely magában foglalja az Egyezmény bármely tagállamában vagy a Világkereskedelmi Szervezetet létrehozó megállapodás tagállamában kérelmezett lajstromozásokat. [28] Az elsőbbség jogán keresztül a közösségi védjegyhez kapcsolódó jogokat az elsőbbség napjától kezdve, vagyis a nemzeti bejelentés benyújtásának a napján keletkezettnek kell tekinteni. [29]

60. Következésképpen úgy vélem, hogy ezért nem lehetséges pontosabban megállapítani a bejelentés 40/94 rendelet 27. cikkében említett napját. Annál is inkább lehetetlennek tűnik számomra, mivel e fogalomnak kezdettől fogva egy meghatározott funkciót tulajdonítottak a fent említett elsőbbség elve alkalmazásának a keretében, nemcsak uniós szinten, hanem a védjegylajstromozások hatályára vonatkozó nemzetközi szabályok alkalmazása céljából is. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a korábbi védjegy nemzetközi lajstromozáson keresztül is oltalomban részesíthető. [30]

61. Az OHIM internetes oldalán található adatokból valóban kitűnik, hogy a bejelentés napja az, amelyen közép-európai idő szerint (GMT + 1) a 26. cikkben említett iratokat benyújtották az OHIM-hoz. [31] Úgy vélem azonban, hogy az ott feltüntetett időpont az OHIM-hoz történő benyújtás napjának a meghatározását szolgálja, és nem nyújt a benyújtás óráján és percén alapuló időbeli elsőbbséget.

62. Ezt a nézetet megerősíti a 40/94 rendelet 27. cikke szövegének szó szerinti értelmezése, amely csak a „napot" említi. Ráadásul a 2868/95 rendelet 5. szabályából kitűnik, hogy az OHIM a bejelentés iratain kizárólag az átvétel napját és a bejelentés ügyszámát tünteti fel. Az OHIM a bejelentő számára haladéktalanul átvételi elismervényt állít ki, amelynek tartalmaznia kell legalább a bejelentés ügyszámát, valamint a bejelentés átvételének napját.

25 — A Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikke A. pontjának (3) bekezdése alapján szabályszerű hazai bejelentésnek kell tekinteni minden olyan bejelentést, amely elégséges azon időpontnak a megállapítására, amelyen a kérelmet a szóban forgó országban benyújtották. Lásd Bodenhausen, G. H. C., *Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle*, i. m., 42. o.

26 — A Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikke hat hónapos határidőt ír elő, amely alatt az unió egyik országában védjegyet bejelentő személy ugyanezen védjegyet egy másik uniós országban is bejelentheti, anélkül hogy a későbbi bejelentést vagy bejelentéseket harmadik személyek által ugyanezen védjegyre vonatkozó esetleges bejelentések érintenék. Az elsőbbségi jog így a védjegy jogosultjának egy időben korlátozott immunitást biztosít az ugyanezen védjegyre vonatkozó olyan bejelentésekkel szemben, amelyeket harmadik személyek nyújthatnak be az elsőbbség ideje alatt. Lásd az Elsőfokú Bíróság T-128/99. sz., Signal Communications kontra OHIM (TELEYE) ügyben 2001. november 15-én hozott ítéletének (EBHT 2001., II-3273. o.) 36–40. pontját.

27 — Ami az elsőbbség idejének számítását illeti, ugyanazon számítás alkalmazandó nemzetközi szinten a szabadalmakra (a korábbi bejelentés benyújtásának napja nem számít bele a határidőbe. Lásd a végrehajtási rendelet 2.4. szabályát: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4).

28 — Az elsőbbség joga a fent említett államok egyikében korábban benyújtott védjegybejelentéssel keletkezik, és önálló jognak minősül annyiban, amennyiben az említett védjegy későbbi sorsától függetlenül fennáll. Amennyiben a közösségi védjegybejelentéssel egyidejűleg elsőbbségi jogot igényelnek, az említett jog e bejelentés alapvető eleme lesz, mivel a bejelentés alapvető jellemzőinek egyikét határozza meg, vagyis azt, hogy annak megállapítása céljából, hogy melyek a korábbi jogok, a bejelentés napja az a nap, amelyen a korábbi bejelentést benyújtották. Lásd a 27. lábjegyzetben hivatkozott Signal Communications kontra OHIM ügyben hozott ítéletet.

29 — Ha teljesülnek a megkövetelt feltételek, a közösségi védjegy az igényelt védjegy bejelentésének napjára visszaható hatállyal lesz érvényes. Bonet, G., „La marque communautaire", i. m.

30 — Lásd a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontját, valamint a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (egységes szerkezetbe foglalt változat) (HL L 78., 1. o.) 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának iv. alpontját, amely azon védjegyekre utal, amelyeket nemzetközi megállapodás alapján a Közösségre kiterjedő hatállyal lajstromoztak.

31 — http://oami.europa.eu/ows/rw/pages/QPLUS/forms/electronic/fileApplicationCTM.fr.do

63. Másodszor a benyújtás órájának és percének figyelmen kívül hagyásából álló értelmezést megerősítik az uniós jogszabályok célja és természete is. Amint a jelen indítvány 30–34. és 39–43. pontjában már szerepel, a 40/94 rendeletnek nem a tagállami jogok közelítése volt a célja, hanem egy egységes, az egész Unióban érvényes ipari tulajdonjog megteremtése. Ezenkívül az uniós jog 40/94 rendeletben szereplő fogalmainak az önálló jellegére tekintettel a nemzeti jog által elfogadott jogi megoldásokat nem lehet figyelembe venni a közösségi védjegyrendszer értelmezése során. Végül, amint a Bizottság helyesen megjegyzi, egy ilyen megközelítést megerősít az említett rendelet 14. cikkének az e rendelet 97. cikkével összefüggésben történő értelmezése, mivel abból kitűnik, hogy a nemzeti jog alkalmazhatósága olyan kérdésekre korlátozódik, amelyek nem tartoznak a 40/94 rendelet hatálya alá.

64. Harmadszor ki kell emelni a 40/94 rendelet 32. cikkének releváns voltát, amely rendelkezésből kitűnik, hogy a közösségi védjegybejelentés hatálya megegyezik a tagállamokban történő nemzeti bejelentés hatályával, ha szükséges, a közösségi védjegybejelentéshez kapcsolódó jog megállapítása érdekében. E cikk csak a bejelentés napjára utal.

65. Amint a spanyol kormány megállapítja, a 40/94 rendelet 32. cikke se nem módosítja a bejelentés napjának közösségi fogalmát, se nem feltételezi a nemzeti jog másodlagos alkalmazását, hanem csupán az OHIM-hoz benyújtott közösségi védjegybejelentések számára elismeri a nemzeti hivatalok előtt benyújtott bejelentésekkel megegyező jogi hatályt. Ha a 40/94 rendelet 27. cikkének szövege ellenére a Bíróság e rendelkezés kiterjesztő értelmezése mellett döntene, az ahhoz vezetne, hogy valamennyi védjegybejelentő köteles lenne védjegyét az OHIM-nál lajstromoztatni elsőbbségi jogának nem csak más nemzeti védjegyekkel, hanem más közösségi védjegyekkel szembeni biztosítása érdekében, ami ellentétes lenne azon elvvel, miszerint a közösségi védjegy nem helyettesíti a nemzeti védjegyeket.

66. Végül alapvető fontosságú megemlíteni több olyan gyakorlati nehézség fennállását, amelyek a közösségi védjegyrendszer keretén belül a valós idejű elsőbbségnek a polgári nap fogalma helyett történő alkalmazásához kapcsolódnak.

67. Mindenekelőtt számomra úgy tűnik, hogy az Unión belüli különböző időzónák fennállása jelenleg lehetetlenné teszi a közösségi védjegy valós idejű elsőbbségének a meghatározását. Európa területén ugyanis négy időzóna létezik. [32]

68. Ezen eltérésre tekintettel valamely védjegybejelentés napja órájának és percének a figyelembevétele egy, számos nemzeti rendszer közötti időbeli kollíziós szabály meghatározását foglalná magában. Nem lehetne kizárni, hogy a valós idejű elsőbbség ne vezessen szintén bizonyos zavarhoz, figyelembe véve a kommunikációs eszközök sokféleségét, valamint azok tagállamokon belüli különböző minőségét. [33] Végül e zavar megszüntetése céljából nemcsak hogy a bejelentés óráját és percét kellene rögzíteni, hanem azt is biztosítani kellene, hogy a nemzeti hatóságok számára rendelkezésre álló informatikai rendszerek pontosan ugyanazt az atomidőt vagy világidőt kövessék. [34]

69. A benyújtás napjának problémája tehát feleslegesen változna át egy, a nominális, sőt valóságos egységekről szóló vitává. Így például Finnországban január 1-je 0 óra 30 perc valós időben a tagállamok többségében december 31-e 23 óra 30 percnek felel meg.

32 — Lásd az Európa Tanácsnak a különböző időzónák rendszerének betartására vonatkozó 1432. sz. (1999) ajánlását, amely a következő oldalon érhető el: http://assembly.coe.int/Documents/AdoptedText/ta99/frec1432.htm#1. Az időzónák összehasonlítása céljából lásd: http://europa.eu/travel/time/index_fr.htm#tzone.

33 — E tekintetben elegendő idézni az előzetes döntéshozatalra utaló határozatot, amelyből kitűnik, hogy a bejelentéseket 11 óra 52 perckor és 12 óra 13 perckor nyújtották be, miközben az OEPM vitatott határozata meghatározza, hogy a bejelentéseket 11 óra 31 perckor nyújtották be.

34 — A polgári időt vagy azóta atomórákkal meghatározott időt „koordinált világidőnek” (UTC) hívják. Az UTC nap körülbelül 0,9 másodperccel hosszabb az átlagos napnál.

70. Az elektronikus nyilvántartásba vétel lehetősége valóban rendelkezésre áll több tagállamban [35] Számomra azonban úgy tűnik, hogy különbséget kell tenni az elektronikus védjegybejelentés lehetősége és a valós idejű elsőbbség rendszerének a bevezetése között. Az OHIM vagy bizonyos tagállamok által az elektronikus bejelentésnek az ipari tulajdon oltalmához való hozzáférés modernizálása és megkönnyítése céljából biztosított lehetősége ugyanis nem jelenti szükségszerűen azt, hogy figyelembe veszik a lajstromozás iránti kérelem benyújtásának az óráját és percét annak megállapítása céljából, melyik a korábbi védjegy. [36]

71. Következésképpen úgy vélem, hogy csak az után lehetséges az óra és perc annak meghatározása céljából történő figyelembevétele, hogy melyik a 40/94 rendelet 27. cikke értelmében vett korábbi védjegy, hogy az egész Unióban bevezették a védjegyek mind közösségi, mind nemzeti védjegyként történő elektronikus lajstromozására vonatkozó közigazgatási eljárások egységes rendszerét. Ez a világóra rendszerének az alkalmazása, vagyis az európai államok jogszabályban előírt időrendszerének a teljes harmonizációját is feltételezné. Magától értetődő, hogy egy ilyen rendszer bevezetését egyértelműen elő kellene írni az uniós szabályozásban, valamint a tagállamok nemzeti jogában, [37] és nem adódhat az ítélkezési gyakorlatból.

72. E tekintetben meg kell továbbá állapítani, hogy a közösségi védjegyről szóló 207/2009 rendeletnek a bejelentés napjára vonatkozó 27. cikke ugyanazt a megfogalmazást tartalmazza, mint a 40/94 rendelet megfelelő cikke, amely a jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés tárgya. Ebből következik, hogy az uniós jogalkotó még mindig nem szolgált pontosítással a benyújtás óráját és percét illetően.

73. Másodlagosan meg kívánom még jegyezni, hogy a 6/2002/EK rendelet [38] sem ír elő órát vagy percet valamely közösségi formatervezési minta lajstromozása iránti kérelemnek a benyújtása napjával kapcsolatban. Ezenkívül az említett rendelet alapján a lajstromozott közösségi formatervezési minta bejelentője bizonyos feltételek mellett elsőbbségi jogot élvez. Ennek az a következménye, hogy az elsőbbség napját tekintik a közösségi formatervezési minta lajstromozása iránti kérelem benyújtása napjának. [39]

74. A fenti megállapításokra tekintettel, ha elismernénk, hogy a szóban forgó védjegybejelentéseket ugyanazon a napon nyújtották be, és másrészt, hogy az óra és perc figyelembevételét ki kell zárni, abból az következne, hogy a szóban forgó védjegyek főszabály szerint lajstromozhatók. Ez tehát felvetné a nemzeti védjegy közösségi védjeggyel való párhuzamos fennállásának kérdését.

35 — Nem kimerítő jellegű kutatásaim alapján a következő államok írnak elő ilyen lehetőséget: Belga Királyság, Cseh Köztársaság, Dán Királyság, Spanyol Királyság, Francia Köztársaság, Luxembourgi Nagyhercegség, Holland Királyság, Portugál Köztársaság, Finn Köztársaság, Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak Írország Egyesült Királysága. Lásd: http://www.wipo.int/directory/en/urls.jsp.

36 — Például teljességgel elképzelhető, hogy figyelembe véve a nemzeti védjegyhivatalok korlátozott nyitvatartási idejét, egy 23 órakor megvalósított elektronikus benyújtás a kérelemnek a következő napon, vagy akár ugyanazon a napon történő lajstromozásához, nem pedig egy valós idejű lajstromozáshoz vezetne egy másik közösségi vagy nemzeti védjeggyel szembeni elsőbbségnek a megállapítása céljából. Amint a 20. oldal alján található lábjegyzetben hangsúlyoztam, nem úgy tűnik, hogy az OHIM hivatalosan nyilvántartásba venné a védjegybejelentés óráját és percét.

37 — Az időbeli egységesítés területén megvalósított erőfeszítések különösen a nyári időszámításra vonatkozó rendelkezésekről szóló, 2001. január 19-i 2000/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (HL L 31., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 118. o.) adódnak, amely előírja, hogy az év többi részéhez képest az órák 60 perccel előbbre történő állítása valamennyi tagállamban március utolsó vasárnapján, greenwichi idő szerint hajnali 1 órakor kezdődik. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a Madridi Megállapodás és a Madridi Jegyzőkönyv keretében a benyújtás időpontjára pontos szabályok alkalmazandók (a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodás és az ahhoz kapcsolódó Jegyzőkönyv Közös Végrehajtási Szabályzatának „A határidők számítása” című 4. szabálya elérhető a következő címen: http://www.wipo.int/madrid/en/legal_texts/common_regulations.htm#rule_4). A benyújtás időpontjában a pontos idő meghatározása nem szerepel azon hivatalos megjegyzések között, amelyet a bejelentésen fel kell tüntetni. Ezzel szemben az elektronikus közlésekről szóló 11. szakaszának (a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodás és az ahhoz kapcsolódó Jegyzőkönyv alkalmazására vonatkozó Ügyintézési Utasítások elérhetők a következő címen: http://www.wipo.int/madrid/en/legal_texts/admin_instructions.htm#P120_6713) megfelelően, amennyiben időeltolódás miatt az az időpont, amikor a továbbítás megkezdődött, eltér attól az időponttól, amikor az befejeződött, a korábbi időpontot kell a Nemzetközi Iroda általi kézhezvétel időpontjának tekinteni. Lásd Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, 26. o.

38 — A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.).

39 — A 2. szabály alapján (a Szabadalmi Együttműködési Szerződés [PTC] Végrehajtási Szabályzata, 2.4. pont, a) alpont [a szöveg a következő címen érhető el: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4]) a korábbi bejelentés benyújtásának napja nem számít bele az elsőbbség időszakába. Ezenkívül különös szabályok irányadók a munkaszüneti napon vagy hivatalos ünnepnapon történő lejárat esetén (lásd a 80. szabály 80.5. pontját, amely a következő címen érhető el: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r80.htm#_80_5).

E – *A védjegyek egyidejű piaci fennállása*

75. Az azonos védjegyek egyidejű két lajstromozásának párhuzamos fennállása az Unió ismert és néha elkerülhetetlen jelensége. Vitathatatlanul olyan tökéletlen helyzetről van szó, amely a védjegyoltalmi rendszerek multinacionális és változatos jellegéből, valamint a védjegyjogosult vállalkozások különbözőségéből adódik.

76. Meg kell jegyezni, hogy az említett párhuzamos fennállásnak hatása lehet a felszólalási eljárás vagy valamely védjegy törlése iránti kérelem kimenetelére. Ezen eredmény attól függően változik, hogy ütköző védjegyek, vagy inkább a korábbi védjegy és olyan védjegyek közötti párhuzamos fennállásról van-e szó, amelyek nem a közösségi védjegy jogosultjához, hanem harmadik felekhez tartoznak. A párhuzamos fennállásával így a korábbi jog jogosultja járhat rosszabbul, vagy a felek megállapodást köthetnek. [40]

77. Vitathatatlan, hogy e jelenség megszüntetése céljából a két jogosult bármely esetleges konfliktus elkerülése végett megállapodhat a párhuzamos fennállásban. [41] Ezenkívül a nemzeti jogok különös megoldásokat nyújtanak, mint például a tisztességes egyidejű használat elve („honest concurrent use”), amelynek a jogszerűsége az uniós jog szempontjából vitathatónak tűnik. [42]

78. Amint a Bizottság az észrevételeiben hangsúlyozta, a párhuzamos fennállás a közösségi védjegy bevezetése óta ismert, mivel az OHIM 1996. április 1-jén, vagyis a közösségi védjegynyilvántartás kezdetének a napján valamennyi olyan védjegyet lajstromozott, amelyeknek a lajstromozást korábban kérelmezték. [43]

79. Mindenesetre az azonos védjegyek ugyanazon árukra vagy szolgáltatásokra tekintettel, ugyanazon az elsőbbségi napon történő lajstromozásának a lehetősége mindig is fennállt a Párizsi Uniós Egyezményen alapuló rendszerekben. A párhuzamos fennállás, bár kevésbé kívánatos, a védjegyfogalom szerves részét képezi.

V – Végkövetkeztetések

A fenti megállapítások összességére tekintettel azt javasolom a Bíróságnak, hogy a Tribunal Supremo által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérdésre a következő választ adja:

„Az uniós jog jelenlegi állása szerint a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK rendelet 27. cikke kizárja, hogy a közösségi védjegybejelentési kérelem benyújtásának napján túl az említett benyújtás óráját és napját is figyelembe vegyék.”

40 — Folliard-Monguiral, „Conditions et effets de la coexistence de marques en droit communautaire”, *Propriété industrielle* 9. szám, 2006. szeptember, 24. tanulmány.

41 — Elsmore, M. J., „Trade Mark Coexistence Agreements: What is all the (lack of) fuss about?”, SCRIPT-ed, 5. kötet, 1. szám, 2008. április. Egy ilyen megállapodás nem mindig releváns az összetéveszthetőség értékelése során, lásd az Elsőfokú Bíróság T-90/05. sz., Omega kontra OHIM – Omega Engineering (Ω OMEGA) ügyben 2007. november 6-án hozott ítéletének 49. pontját.

42 — Lásd Trstenjak főtanácsnoknak a fent hivatkozott C-482/09. sz. Budějovický Budvar ügyre vonatkozó indítványát, amelyben azt a döntést javasolja a Bíróságnak, hogy a 89/104 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjával ellentétes két azonos és azonos termékeket megjelölő védjegy jóhiszemű és hosszú ideje tartó egyidejű, különböző jogosultak által történő használata.

43 — Lásd az Elsőfokú Bíróság T-350/04-T-352/04. sz., Bitburger Brauerei kontra OHIM - Anheuser-Busch (BUD) egyesített ügyekben 2006. október 19-én hozott ítéletét (EBHT 2006., II-4255. o.).